www.svoboda-news.com

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

THE LIBRARY OF THE
MAR 23 1927
UNIVERSITY OF ILLINOIS

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 65. Джерзи Сити, Н. Дж., понеділок, 21. марта, 1927. VOL. XXXV. No. 65. Jersey City, N. J., Monday, March 21. 1927. THREE CENTS

УРЯД УЖЕ ПРИЗНАЄ ЗМЕНЧЕННЄ ПОДАТКІВ МОЖЛИВИМ І ПОЖАДАНИМ

КУЛИДЖ ЗА ТИМ, ЯК ЛИШЕНЬ НА СЕ ФІНАНСОВИЙ СТАН ДОЗВОЛИТЬ.

ВАШИНГТОН, 18. марта. — В дискусії про зменчення податків, яка ведеться від 15. марта, коли показалася поважна кадвижка у вплаченім податку, взяв нині участь і самий Кулидж, заявляючи на конференції з газетярами, що така знижка пожадана, як тільки економічний стан краю не погіршиться та податки будуть так обильно впливати, як досі.

Сю заяву зложив Кулидж на основі своєї конференції зі сенатором Смутом, головою сенатового комітету фінансів.

„ЛОБІЇСТИ" ОБДУРИЛИ СТЕЙТОВИХ ЗАКОНОДАВЦІВ.

ОБДУРЕНА ЛЕҐІСЛЯТУРА ПРИНЯЛА ЗАКОН ПРО РОЗВІД, ЯКОГО ВОНА НЕ ХОТІЛА.

КАРСОН СИТІ, Невада, 18. марта. — Від кількох уже літ місто Ріно в сьому стейті було головним так сказатиб розводовим містом. Закони сього стейту були так відьні, що богато людий приїзджало сюди спеціяльно на те, щоби тут брати розвід.

Послідними однак часами Ріновці стали робити конкуренцію Париж у Франції та місто Мексико. Щоби не позбавитися всеж таки гарних приходів, які давали містови люди, що сюди приїздили по розводи, стейтова леґіслятура постановила ще далі облекшити розводовий закон. В стейтовій леґіслятурі власне внесено проект закона, після котрого до причин розводу, признаних досі в сьому стейті, — а було їх аж сім, — мали додати ще одну, восьму причину, а саме божевілле подруга. Сей проект і предложено леґіслятурі до ухвали, але предложено в послідній хвилі, коли всяке законодатне тіло ухвалює богато законів, навіть їх не читаючи.

Посли й голосували за новим розводовим законом, його не читавши, а лишень покладаючися на слова проектодавців. Зараз по ухваленню проекту губернатор його підписав, і він увійшов у життя як правосильний закон.

Аж тут законодавці доглянули, за чим вони голосували. Показується, що в законі є постанови, про які проектодавці своїм товаришам не говорили, а передовсім постанова, що для внесення позву о розвід треба жити в стейті не 6 місяців, як було досі, але всего 3 місяці. Ухвала ся має на ціли стягнути до стейту людий, бажаючих розводу. Ухвалу переперли приватні люди, які крутяться коло всякого законодатного тіла та дивляться за ухваленнєм потрібних їм законів (так звані „лобіісти").

ЛІТНА ПОГОДА В ЗИМІ.

ВАШИНҐТОН, 18. марта. — Майже всі Злучені Держави навістила нині справдішна літна погода. В Ню Йорку, приміром, температура дійшла до 72 степенів Фаренґайта, а під вечір була буря з блискавицями й громами.

Бюро погоди, однак, радить не покладатися на того рода передвчасні вістуни вески, бо такі вибрики погоди в Америці нераз случаються, але по них усе вертається нераз на ще довгий час холод, який може наробити людині, що добре не загорнеться, поважної шкоди.

ФЕДЕРАЛЬНІ СУДИ ЗАГРОЖЕНІ ЧЕРЕЗ БРАК ФОНДІВ.

ВАШИНҐТОН, 18. марта. — Департамент судівництва найшовся в прикрому положенню через брак відповідної ухвали фондів для федеральних судів. Департамент не має досить гроша на виплату всіх канцелярійних робітників та буде примушений богато з них відправити. Через те, очевидно, судівництво буде штигулькати.

Причиною сього стану є відома обструкція сенаторів підчас послідних днів засідання конгресу. Через сю обструкцію конгрес не ухвалив навіть фондів, доконечно потрібних для ведення урядових установ.

РЕДАКТОР ФОРДОВОЇ ГАЗЕТИ ПРИЗНАЄ, ЩО ФОРД ВІДНОСИТЬСЯ „ЛАҐІДНО" ДО СОВІТІВ.

ДІТРОИТ, Мишиген, 18. марта. — Як перший свідок на суді в справі позву Арона Сапіра, шикаговського адвоката та визначного жидівського провідника, проти Генрі Форда, станув нині Вилям Кемерон, редактор Фордової газети Дірборн Індепендент, котра своїми статтями проти Сапіра й викликала процес.

Кемерон у своїх зізнаннях признав сензаційні річи. Межи иншими він заявив, що Форд та його газета відноситься „лаґідно" до совітів, хоча поборює большевизм. Форд, говорив свідок, не диктує політики редакторови, а газета заступає погляди, що большевизм є злий, але Росія має право попробувати на своїй шкірі, чи він добрий.

Підчас нинішної розправи сенатор Рід, провідник оборони Форда, заявив, що американські фармері заплатили досі Сапірови за його адвокатські роботи коло міліона долярів.

ПРИЗНАЄТЬСЯ ДО ЗЛОЧИНУ, ПРО ЯКИЙ ПОЛІЦІЯ НІЧОГО НЕ ЗНАЄ.

НЮ ЙОРК, 17. марта. — Якийсь Фред Бул, 24-літний канцеліст, признався місцевій поліції, що він брав участь у збройнім нападі на почтовий віз зелізниці Шикаго енд Алтон коло міста Алтоїна, в стейті Илинойс, дня 23. серпня 1923 року та зрабував при тій нагоді 300,000 долярів.

Поліція не вірить його словам, бо про такий напад їй нічого не відомо, але вона задержала обжаловуючого себе чоловіка, щоби зробити розслід над його словами. Бачучи, що поліція йому не довіряє, він додав, що 100,000 долярів з добичі він задержав собі, а решту покинув.

„ЗОЛОТЕ БОЖЕВІЛЛЄ" ОБХОПЛЮЄ ЛЮДИЙ В ЗАХІДНИХ СТЕЙТАХ.

ТОНОПА, Невада, 17. марта. — Від якогось часу здовж старої „границі" від Арізони по Північну Каліфорнію стали кружляти найдивачніші чутки про відкритє богатих золотих копалень. Під упливом сих чуток богато людий попадає у справдішнє „золоте божевілля", в якому вони, не провірюючи зовсім правдивости чуток, кидають оселі й маєтки та женуть на ослиі шукати для себе покладів золота.

ЗНОВА НАЩАДОК МОСКОВСЬКОЇ ШЛЯХТИ.

НЮ ЙОРК, 17. марта. — Князь Михайло Оболенський, нащадок старого московського дворянського роду, святкував день Св. Патрика в сей спосіб, що станув собі на розі 14-ої Вул. та почав промову проти Жидів. Промова викликала зараз спротиви, з яких прийшло до бійки. Він говорив, що Жиди зруйнували йому Росію, та що він вибивби всіх Жидів, якби тільки мав силу.

Остаточно прийшла поліція й заарештувала його за нарушенне публичного спокою.

АМЕРИКАНСЬКІ ПІДПРИЄМЦІ ХОЧУТЬ БУДУВАТИ ДОМИ В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН, 18. марта. — Як всі европейські міста так і Берлін терпить з приводу мешкальної кризи. 75,000 родин не може дістати відповідного мешкання, а 1000 родин живе з своїми кревняками.

Американська будівельна фірма зголосилася тому з своєю готовостю побудувати в Шенебурґу 50.000 апартаментів за ціну 160.000 марок. Хоче на тім заробити 60,000.000 марок в кількох літах.

СТРАШНИЙ НАСЛІДОК ҐРИПИ.

В лічниці в Наклі (Польща) лежить хорий на ґрипу чоловік, що називається Воронецкі. Наслідком занедбання лікування ґрипи Воронецкі дістав цілковитий параліж голосових струн і зовсім перестав говорити. Не вважаючи на еверґійні заходи лікарів, не вдалося привернути хорому мовк.

14 ЛЬВІВ ВТІКЛО ПЕРЕД ОДНИМ БУЗЬКОМ.

ЕЛЬБЕРСФЕЛЬД, Німеччина, 17. марта. — В тутешній менажерії можна було бути свідком цікавого явища. Ото до великої арени, в якій находилося 14 великих львів, ввійшов собі освоєний бузьок, який належав до менажерії. Бузьок стрепенув крилами і своїм дзьобом вдарив одного з лежачих львів. Між львами повстала з того приводу така паніка, що вони почали розбігатися, перевертали столи і ховатися, де хто міг. Деякі зі страху жалісно ревіли. Коли вже всі розбіглися і поховалися, бузьок вийшов собі на середину арени, стрепенув ще раз крилами і станув в своїй улюбленій позі на одній нозі.

КАРА ЗА ПІСНЮ „БОЖЕ ВЕЛИКИЙ, ЄДИНИЙ..."

Так, доходить вже і до цього. Карають за пісню: „Боже Великий, Єдиний". А сталося воно в селі Пнятині, перемишлянського повіту, де старостою є Мариновскі.

Читальня „Просвіти" в Пнятині уладила дня 5. серпня 1926 року концерт. По скінченні концерту громадяне перед опущенням салі встали з місць та відспівали разом пісню „Боже Великий, Єдиний".

Не обійшлося, розуміється, без доносу, на основі якого староство в Перемишлянах потягнуло до відвічальности голову Читальні „Просвіти" Василя Жука та секретаря Дмитра Лєськова, засуджуючи їх, кождого зокрема на гривну 10 золотих або один день арешту.

Нові порядки? Досі патріотичні пісні, відспівані зібраною публикою після якогось свята чи концерту, не уважалося за недодержання програми; це було щось, що з самою програмою, як такою, не вязалося. Сьогодня инакше. Нам треба просити спеціяльного дозволу на те, щоб відспівати наш Національний Гимн, чи якунебудь патріотичну пісню. Та це вже було. Знають про це добре ті, що карають за пісню. Знають вони також дуже гарно і дохідність засобу. — („Новий Час").

ПУАНКАРЕ КОРОЛЕМ ЧАРЛЬСТОНА.

Бувший президент Франції, а теперішній премієр, здобув недавно нову гідність. На балю т-ва драматичних авторів дістав він титул „короля чарльстона" побиваючи, не вважаючи на свій вік, всіх своїх суперників елеґанцією і звинностю в танку. Кажуть, що Пуанкаре не був дуже вдоволений з того титулу, але приймав ґратуляції з добрим видом. На всякий випадок, це не перший здобуток того роду, бо свойого часу Пуанкаре здобув титул „короля вальса".

СТАТИСТИКА ВИПАДКІВ У ЛОНДОНІ.

В останньому чвертьрічі минулого року згинуло в Лондоні наслідком нещасливих випадків 293 особи, то є на 24 особи більше як в попередньому чвертьрічі.

НОВИЙ КАТ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Прага дістала нову сензацію, а саме нового ката чехословацької республики. Є ним Франц Негиба з Добруж, по званню швець. Перед війною він був робітником в волокняній фабриці, після війни поліційним урядником, а після того асекураційним аґентом.

КРАСА І СПОРТ.

Анґлійський лікар Фредерік Ґрав оголошує студію про вплив спорту на жіночу красу. Його висновки може зажурять наших непредназначених прихильників спорту, але голос спеціяліста у такій країні спортів як Анґлія щось значить. Ґрав твердить, що нинішні спорти та танці викривляють зовсім усе жіноче тіло, в першій мірі ноги, які зовсім роблять плоскими, та литки. Зрештою анґлійське жіноцтво у 80 проц. є відстрашаючим прикладом для европейського, коли воно піде його слідами. Наслідуючи у спорті мущин, Анґлійки стали дивоглядно бридкими, хоча Анґлійці одночасно витворили в собі рідкий тип мужеської краси.

НОВИЙ ВИНАХІД.

З Лондону приходить звістка про новий винахід молодого анґлійського оптика Берда. А саме: фабрикацію апарату, який може фотоґрафувати предмети та явища в темноті. Сама ідея не нова. Ультрамікроскоп дає змогу відтворювати на кліші те, що не є доступне для нашого ока. При помочі ультрафіолетного проміння можна насвітлювати кліші, а відтак її побільшити. Хвилі ультрафіолетного світла, богато менші як звичайного, що доступне нашим очам, робили можливим це нове відкриття. Те, що зробив Берд, іде ще далі: світло, яким він користується, інфрачервове проміння, дає змогу творити фільму непримітних явищ. Від цього проміння йде спеціяльне тепло, яке температуру перетворює у світляний образ. Можна уявити собі, яку ролю може таке відкриття відограти впр. у війні. Покищо його подробиці держить Анґлієць у тайні, а продукував його лише перед учеными.

МОЛОДА ВИХРЕСТКА.

Перед кільканадцяти днями зникла в таємничий спосіб з дому жидівської родини Промісів у Львові їх 14-літня доночка Фанця. Пошуканка була безуспішна. Тому, що після того відійшла довголітня служниця Промісів, Марта Войтинько, Проміси думали, що вона була причиною зникнення дівчини. Войтинько арештували, але вона заявила рішуче, що нічого не знає, про місце побування Фанці. Цими днями Проміси дістали листа від дочки, в якому вона пише, що вихрестилася на греко-католицький обряд та що ніколи не верне до дому батьків. Цікаво, що на листі молодої вихрестки почтова печатка так невиразно відбита, що ніяк не можна було пізнати, де листа налали на почту.

ВОЄННІ ХМАРИ НА БАЛКАНІ

ІТАЛІЯ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ НАСТУПУ ЮГОСЛАВІЇ НА АЛЬБАНІЮ.

ЛОНДОН, 18. марта. — Італійський амбасадор, маркиз Делля Торетта, зайшов до британського уряду заграничних справ і заявив, що італійське правительство повідомило другі держави про те, що воно має інформації про те, що Югославія приготовляється до наступу на Альбанію. Італія числить на те, що Анґлія стане по її стороні, бо Італія станула в обороні анґлійської політики в Китаю.

З італійських жерел виходить, що югославянський уряд робить великі воєнні приготовання. Всі фабрики оружя і амуніції працюють як день так ніч. Направляють залізничі дороги, які ведуть в сторону Альбанії. Пороблено замовлення на одіж для війска, а в Бельгії готують для Югославії машинові кріси.

Кажуть, що Франція стоїть за Югославією і всі ті приготовання ведуться за обопільним порозумінням.

ЗБЛИЖАЄТЬСЯ РІШАЮЧА БИТВА.

ШАНҐАЙ, 18. марта. — Рішаюча боротьба між полудневою а північною армією розіграється в найблизших днях. Вона вирішить судьбу кождої з тих армій. Боротьба буде вестися о здобуття міста Нанкінґ, в якім знаходиться центр північної армії. Чужинці вже опускають це місто та заявляють, що кантонська армія віднесе цілком певно побіду. Колиб Кантонці побідили і заняли місто, будуть мали вже отворену дорогу до наступу на Шанґай, яке тепер буде відтяте від світа з боку суші. Залізниці і дороги, які лучать Шанґай з другими містами, будуть під контролею Кантонців.

Шанґай рівнож довго не вдержиться. Робітнича юнія оголосила знова страйк, щоби в той спосіб заманіфестувати симпатію з націоналістичною армією.

МОЖНА ГРАТИ НА ПЕРЕГОНАХ, АЛЕ НЕ НА ВЕЛИКУ СУМУ.

ВЕЛЛИНҐТОН, 18. марта. — Епископ Лондону виступив проти трох головних національних анґлійських ґріхів: егоїзм, мягкість і гранє.

Епископ не бачить великого лиха в грі на коні при перегонах, коли та гра йде о малі суми гроша, але виступає проти цего, щоби з тої гри робити промисл, який є одним з найбільших нещасть.

БУДУТЬ СВЯТКУВАТИ ДЕНЬ ПІЛСУДСКОГО.

ВАРШАВА, 18. марта. — Від кількох літ не святкували в Польщі іменин Пілсудского, хоч звичай святкування вкорінився на самім початку повстання польської держави, а датує свій початок від тоді, коли Пілсудскі сидів в маґдебурській тюрмі. Сего року будуть наково святкувати ті іменини дуже торжественно.

БРИТІЙЦІ КРИТИКУЮТЬ МЕЛОНА.

ЛОНДОН, 18. марта. — В анґлійських газетах критикують стейтмент секретара скарбу Мелона, в якім він подає, що Анґлія може заплатити свої озобовязання зглядом Америки з тих репарацій, які вона одержує від Німеччини.

Лондон Таймс стверджує числами, що Мелон помиляється. Анґлія заплатила Америці 100,000,000 фунтів стерлінґів вже тоді, коли ще ні одного цента не одержала від Німеччини. А в послідним році не одержала Анґлія від Німеччини і других своїх европейських довжників навіть половини того, що вона сплатила Америці.

КРІЗА В БОЛҐАРСЬКІМ КАБІНЕТІ.

СОФІЯ, 18. марта. — Уступив міністер заграничних справ Буроф. Як причину подають те, що він не міг прийти до згоди з італійською місією в справі репарацій. На його місце прийде міністер фінансів Мольов, який відомий як прихильник Італії.

ЮГОСЛАВІЯ КОКЕТУЄ З БОЛҐАРІЄЮ.

СОФІЯ, 18. марта. — Югославянський посол зложив візиту болгарському королеви Борисови і заявив, що Югославія старається ввійти в дружні зносини з Болгарією. Король Борис відповів, що він дуже рад це почути.

Кажуть, що Югославія хоче приєднати собі Болгарію з приводу того, що може прийти до війни між нею а Італією. Югославія хотіла би відтягнути Болгарію від Італії і зробити її приналмні невтральною на случай такої війни.

НІМЕЧЧИНА НЕ ХОЧЕ ДАВАТИ ДАЛЬШИХ КРЕДИТІВ СОВІТАМ.

БЕРЛІН, 18. марта. — З днем 31. марта виходить договір, який заключила Німеччина з совітами в справі признання їм кредиту в ціли закупна товарів до суми 300,000,000 марок. Того договору Німеччина продовжити не хоче по тій причині:

Совіти не дають потрібної ґарантії, не поправили економічної ситуації, купують дуже мало за границею. До того ніяка асекураційна компанія не хоче приняти обезпечення цеї позички.

Німеччина є тої думки, що совіти і без уділення кредиту будуть купувати в Німеччині товари на таку суму, що й досі за готівку.

СОВІТИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРИЛУЧЕННЯ БЕСАРАБІЇ ДО РУМУНІЇ.

РИМ, 18. марта. — Совітський амбасадор вручив італійському міністерству заграничних справ ноту, в якій совіти протестують проти ратифікації Італією паризького договору з 1920 року, в якім признано Бесарабію Румунії.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Daily except Sundays and holidays published by the Ukrainian National Association, Inc. at 81 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:	ПЕРЕДПЛАТА:
These costs a copy.	Подвижне число три центи.
One year ..... $ 7.00	На рік ..... $ 7.00
Six months ..... $ 3.75	На пів року ..... $ 3.75
Three months ..... $ 2.00	На три місяці ..... $ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:	В Джерзи Сіті і Заграницею:
One year $10.00	На рік $10.00
Six months ..... $ 5.00	На пів року ..... $ 5.00
Three months ..... $ 2.75	На три місяці ..... $ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДРУГИЙ АКТ БОРОТЬБИ

Сталося те, чого треба було надіятися. Епископ Богачевський поступив один крок дальше. Взявся нищити священиків, які держать з народом.

Не вдалася йому кампанія, яку повів при помочи д-ра Назарука, щоб сплюжити память Франка, а поширити культ Скоропадщини. Не вдалося йому розбити акцію допомоги Рідному Краєви, яку вело Обєднанне, ні не пощастило йому з рутенською політикою, що бачить благодать в варшавсько-римськім конкордаті. Український нарід в Америці зрозумів, що та політика веде вірних укр. греко-кат. церкви до повної деморалізації і упадку і тому спротивився їй. А що епископ Богачевський вперто продовжував далі ту саму роботу, нарід втратив до його особи всяке довіре, зірвав з ним зносини, та почав домагатися звороту церковного майна, будучи того переконання, що сам нарід повинен правити своєю керванецю. Епископ це все знає. Не маючи проти закидів ніяких аргументів, вживає тілько одного аргументу — терору. Кидає церковну клятву на визначних громадян, думаючи, що в той спосіб застрашить і виклятих і загал. Він вірить в те, що українські іміґранти в Америці це ті темні маси, які жили на світі сотки літ тому взад, а яких можна було викляттем застрашити і відтягнути від боротьби за свої слушні права. Та не помагає і виклятя. Нарід вперто домагається своїх прав далі, що більше, виповідає навіть епископови послух.

Тоді взявся епископ Богачевський до дальших терористичних способів. Він не знає, чи може знати не хоче, що християнська етика прецінь так богата в благородність, якої наказував Христос вживати в боротьбі супроти ворогів, а не то супроти ближнього свого. Епископ Богачевський є тільки виразником старозаконного режиму: терору і пімсти. І той то режім пристосовано тепер вже й до того священства, що держить з народом, яке віддало пошану нашому геніеви Франкови і заявилося проти конкордату, цілбату і польських впливів в українській кат. церкві. Першою жертвою того терору впав відомий громадянин і священик о. мітрат др. Жук, який є українським греко-кат. парохом в Карнеґі, Па.

Епископ і його братія числять на те, що коли не зломили цивільних, зломлять цілком певно священство. Вони, як відомо, насміхаються з народовласти, не вірять в народ і певні, що нарід вміє кричати, але не вміє постояти за свої права. Вони певні, що нарід не піддержить суспендованого за вірну службу народови священика, а впаде на дусі і зломиться. Громада в Карнеґі виставлена саме тепер на ту пробу. Вона має тепер засвідчити, чи можна покладатися на наш нарід чи ні і чи вартує нашому народови вірно служити.

ЯК ГОТОВИТЬСЯ РОСІЯ?

В статті **„Росія й Польща готовляться"** я вказав на те, що в звязку з загостренням англійсько-радянського конфлікту з приводу подій у Китаю і реакційна Росія і Польща готовляться до війни проти Радянського Союза, при чім реакційна Росія сподівається відбудувати давню російську імперію, а Польща посунути свої границі до Дніпра. В сій статті хочу звернути особливу увагу на пляни реакційної Росії.

Реакційною Росією називаю всі російські групи, які виступають вороже при Радянському Союза — від монархістів до соціялістів. Роблю се тому, бо всі вони сходяться в тім, що Радянський Союз є **розбиттям Росії** на національні держави та що поваливши Радянський Союз, **треба відбудувати Росію.** Як ся відбудована Росія має виглядати, про се кожда з сих груп має свої погляди, одначе всі вони сходяться в тім, що на території, яка тепер творить Радянський Союз, має бути відбудована **Росія,** яка повинна по змозі розширитися й на ті території царської Росії, що тепер остають поза Радянським Союзом (передовсім на бувші балтійські провінції царської Росії, теперішні держави **Латвію** й **Естонію** з важними пристанями Ригою й Ревалем).

Український читач, який стільки начитався і наслухався, що Радянський Союз є тільки замаскованою формою державного російського імперіялізму, що ріжниця між царською Росією й Радянським Союзом полягає тільки в тім, що замість „царської Москви" панує „червона Москва", — може зі здивованням здвигнути плечима й запитатись: А якаж ріжниця між Радянським Союзом і висше зазначеними змаганнями реакційної Росії, між теперішньою „червоною Москвою" і будучою „білою Москвою"?

Ся ріжниця зовсім ясна, коли читати те, що пишуть про Радянський Союз і про свої змагання до відбудування Росії російські реакційні групи.

Реакційну Росію можна поділити на три великі групи: 1) монархістів; 2) буржуазних республиканців і 3) соціялістів. Кожда з них розпадається на ріжні політичні партії, але для нас важний сей головний поділ.

Монархісти хотять відбудування **царської Росії;** буржуазні республиканці — республики на взорець істнуючих республик в Европі й Америці; соціялісти — закидаючи комуністичній партії, що вона „сфальшувала соціялізм", — обіцюють побудувати таку республику, яка справді була би переходом до „правдивого соціялізму". Головна основа всіх груп знаходиться на еміґрації. Одначе ясна річ, що кожда з тих груп має своїх прихильників на території Радянського Союза, де вони тільки не можуть так голосно говорити, як говорять їх провідники на еміґрації.

Російські монархісти вважають своїм провідником („вождем") вел. кн. Миколу Миколаєвича. Найвизначнійшим політичним правідником сеї групи є Петро Струве, колишній російський теоретик марксізму, який вадає в Парижі часопис „Возрожденіе".

Для російських монархістів України, очевидно, „не було, нема і не може бути". На їх думку найбільший злочин большевиків полягає власне в тім, що вони „розбили Росію" й „утворили Україну". Про **українізацію** пише монархістичний орган не инакше, як з великою злістю і їдкими насмішками.

Провідником **буржуазних республиканців** на еміґрації є **Мілюков,** відомий, російський учений і політик, провідник конституційно - демократичної партії, яка утворилася підчас першої революції в Росії (1905), і міністер закордонних справ першого російського республиканського уряду після упадку царизму.

В першім періоді російської революції (себто до перемоги радянської влади) Мілюков і його партія виступали вороже проти автономії України, якої домагалася Українська Центральна Рада. Коли після першого універсалу Ради Керенський пішов на уступки і згодився на автономію України, Мілюков і його партія виступили зі складу уряду і своєю опозицією спричинили, що уряд Керенського в статуті для автономії України обмежив її територію до пяти губерній і звів нінащо компетенцію Української Центральної Ради.

Тепер російські буржуазні республиканці, числячися з теперішним положення України в Радянському Союзі, виявили й обіцюють Україні **федерацію.** Одначе рівночасно заявляють, що се остання границя їх уступчивости, і коли-б Україна хотіла відірватися від Росії, то вони її **завоюють.**

Недавно орган Мілюкова, часопис „Последнія Новости", який виходить у Парижі, в політичній загорілости договорився до того, що большевики, мовляв, силою заводять на Україні галицьку мову. Се найліпше свідчить, які почування сидять у серцях російських буржуазних республиканців у відношенню до України. Тепер, коли ще самі сидять на еміґрації, обіцюють федерацію. Але колиб їм пощастило стати панами положення, чи не почали-б вони викидати „галицьку мову" й заводити російську?!

Ріжні російські соціялістичні групи говорять також на ріжні лади про **федерацію.** Сим вони мало ріжняться від групи Мілюкова.

Очевидно, „федерація" є се поняття, в яке можна вкласти ріжний зміст. Сей зміст був би видний тільки при укладанню федеративної конституції відбудованої Росії.

В теперішній стадії — на скільки російські групи, які змагають до відбудування Росії, говорять про федерацію, то се значить, що на їх думку **Україна мусить остатись частю Росії.** З якими управненнями, — се показалав будучність. Очевидно, всі вони найрадше бачили-б Україну **органічною частю Росії,** як се було до революції. Одначе вони числяться з тим, що Радянський Союз означає розбиття Росії на окремі держави, — і тому говорять про блище неозначену федерацію, якою маскують свої дійсні наміри. Бо коли в злости називають українізацію „большевицьким експеріментом" або лають „галицьку мову", тоді найліпше видно їх дійсні наміри що до України.

Не підлягає сумніву, що коли-б реакційній Росії вдалось повалити Радянський Союз, вона старалась би також завоювати Україну. Тільки подумати, скільки російських політиків, капіталістів, бюрократії і взагалі російської інтеліґенції, яка так вигідно жила й панувала на Україні, було би заінтересовано в тім, щоб Росія знов запанувала над Україною! Чи Україна могла би подужати сю російську навалу?!

Таким чином російська реакція, загрожуючи Радянському Союзови, загрожує також Україні.

Прага, 27. лютого 1927.

Проф. Др. Мих. Лозинський.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Й. Буката, Клівленд. — Виказ жертв за лютий ще не був друкований. Те, що Ви читали, був виказ за місяць січень.

Д. Стельмах, Филаделфія. — Гаркавенко не хоче боротися з Владком Збишком в Ню Йорку і має причини до того. Зате вже давно визвав Гаркавенко Збишка до боротьби у всіх других містах з тим, що він не хоче брати ні цента винагороди за ту боротьбу, а припадаючу на него часть доходу призначує на українські добродійні цілі.

ВІДГУКИ.

Кружок Рідної Школи в Яворові запитує отсею дорогою американських Українців, хто це переслав літом 1926 р. на адресу п. Володимира Паара $100, без призначення цілі. Гроші тілежать у банку, а Рідна Школа в Яворові не може їх видістати.

Молоде подружа мешкає в мешканні, до якого купили собі обстановку на сплати.

— Знаєш, — каже чоловік — як ми сплатимо всі рати, то ця обстановка буде вже дійсно старовинна.

Господиня (до служниці): Марино, я віднаймила кімнату цирковому артистови, що проковтує мечі. Мусиш уважати на ножі і вилки, як він буде спідати.

НОВІ КНИЖКИ.

Історичний Календар-Альманах Червоної Калини на 1927. рік. — Львів-Київ. Накладом Видавництва „Червона Калина". 160 сторін.

Сей календар зладжений незвичайно дбало й цепурно. Має він наперед ряд гарних статий про боротьбу українського народа за національне визволення, як спомини д-ра Кирила Трильовського про початок стрілецької організації; статтю Мирона Залізняка про Українських Січових Стрільців під конець 1917. року; спомини д-ра Володимира Щуровського про Івана Франка серед У. С. С. і другі. Є там зовсім поважна збірка прегарних оповідань, які майже всі писані на тлі української визвольної війни. Є добрі поезії. Є статті мілітарного змісту, як приміром стаття генерала Безручка про участь Січових Стрільців у боях коло Камянця Подільського. Календар прикрашений добрими рисунками та цікавими фотографіями з української війни.

Ю. Р. Крук-Мазепинець: Дурні Діти. (Хроніка наших днів). Видавництво „У. П." 144 стор.

Се повість про життя та політичну боротьбу українського народа під польською кормигою. Вона зображує тяжкі знущання Польщі над покоєним війною народом.

Даніел де Леон: Соціялістична перебудова суспільства: Індустріяльне голосування. (Переклад з англійської мови). Видання Українського Організаційного Комітету Соціялістичної Робітничої Партії Америки. 1927., 64 стор. 25 цит.

Як видно із заголовку, се виклад соціялістичного погляду на потребу перебудови держави на соціялістичних основах після думок відомого покійного основателя „соціялістичної робітничої партії Америки". Переклад досить добрий, хоч місцями йде дуже нещільно за англійським текстом.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

В. Будзиновський.

КЛОПІТ З НЕБІЖКОЮ.

(Оповідання).

(Докінчення).

(5)

Помічник взяв ножиці і став ромітацію поліції. Завтра буде у всіх газетах і сміх в цілім місті!

— Чому ви не провірили, що в скрипці є, і телефонували мені про дитину? — гітельдорфський комісар гримнув на сторожів. — Ви ввели владу в блуд. Скомпромітували поліцію, суд!

— Я не нинішний, — відповів один стражник, давлячи в собі сміх. — Вже нераз був при такій оказії. Знаю, що як де заносить трупом, то не лиш приказують не рухати аж до приходу комісії, але й крутиться біля того місця заборонюють, щоби не затерти слідів.

— Але ви зазирали до скринки. Не вмієте кота відріжнити від дитини? Чейже ріжницю мож було почути й крізь хустину.

— А чому тої ріжниці не почув пан судія? Чому не почув пан доктор? І один і другий сказали, що в хустині дитина.

Комісар Пфіфіґ хотів перебити сю розмову і сю суперечку, бо чув, що то він завинив. Він повинен був Бриндзюка спитати, що таке було в тім закопаним пакеті. Щоби хто з комісії не виїхав з таким закидом, він промовив:

— Тут завинило непорозуміне. Замість перечитися, ходім до найблизшої реставрації. Мусимо подумати, що зробити з моїми арештантами.

— Треба їх випустити, і то зараз,— сказав судія.— Зараз, як зійдемо на долину, зателефонуйте до дирекції.

— А як вони спитають, защо їх арештовано?

— Треба сказати їм і перепросити за непорозуміне. Самі будуть сміятися вдоволені, що на тім скінчилося.

— За ніщо в світі! — крикнув комісар Пфіфіґ. — Випустити, очивидно, треба зараз. Але ні словечком не згадувати про причину арештовання. Се правда, що вони самі сміялись би з такої пригоди. Але і цілий Відень сміявсь би з нас. Бриндзюк дневникар. Просто з поліції побіг би до якої редакції. Від редакції бігав би розказуючи, яка то віденська поліція мудра і хитра. За здохлого кота арештує доктора фільозофії і його жінку!

— Як же ви вийдете з тої сліпої вулиці, в яку ви самі влізли і всіх нас загнали? — спитав судія. — Ви се пиво варили, ви випийте його!

— Маю спосіб. Я тому Бриндзюкови більше на очи не покажуся. Зателефоную до мого товариша, комісаря Гешайтера. Скажу йому, що й як має зробити. Арештовані мусять вийти з поліції з тим переконанням, що я придержав їх тільки за те, що Бриндзюк лазив по лісі, що й рив яму в місци закультурованім. Щоби так думали, мусять бути покарані.

Ціла комісія вийшла з ліса і пішла до гітельдорфської реставрації, щоби закускою і пивом покріпитися на рахунок зароблених комісією діет. Комісар Пфіфіґ скочив до телефону і по хвили назад присівся до товариства.

Бриндзюка і Бриндзюкову привели перед комісаря Гешайтера. Коли Бриндзюк став енерґічними словами питати, за що їх обоє арештували, комісар перебив його заявою:

— Ви не арештовані. Можете йти, куди хочете... Не перебивайте. Комісар Пфіфіґ придержав був вас, бо зразу було підозріне, що ви дуже сильно порушуваши культуру в лісі. Се був би злочин зловисного ушкодження чужої власности. Також було підозріне, що ви зробили се в порозумінню з вашою жінкою. Ось чому придержано також паню Бриндзюкову. Слідство на місци мнимого злочину виказало, що лісова шкода малесенька, отже ніякого злочину не було. За ходженне по лісі засуджується вас на пять корон гривни. Як властитель ліса хоче мати відшкодоване шкоди в лісі, яку ви зробили ямкою на кітку, нехай з вами правується в цивільним суді. Чи кару заплатите зараз?

Бриндзюк поклав на столі пять корон, комісар дав йому поквітоване.

— Моє поважанне.

— Моє поважанне.

ПАМЯТАЙТЕ НА РІДНИЙ КРАЙ!

При кождій нагоді збирайте на: Рідну Школу, інвалідів, сиріт та політичних вязнів в старім краю.

Жертви належить слати до краю через:

OBYEDNANYE
P. O. BOX 411, PHILADELPHIA, PA.

Ол. Толстой.

ДВІ КАЗКИ.

ЗАЯЦЬ.

Метелиця завиває. Купа снігу росте на очах щораз більше. На могилі постогнує смерека:

— Ах, мої старі кости — і з них іще жартує собі ніч...

Під смерекою сидить заяць, насторожив уха.

— Чого сидиш тут? — простогнала смерека — зїсть тебе вовк. Краще втікай відсіля!

— Кудиж мені втікати? Довкола все біліється, всі кущі вкрились снігом, а ніде нема чим поживитись!

— То мусиш трохи попорпати лапками!

— Шкода труду... — сказав заяць і спустив уха.

— Ах, мої старі очи! — стогнала смерека — ось там біжить хтось... мабуть вовк — так, дійсно вовк!

Заяць давай тупцювати то сюди то туди.

— Сховай мене, бабусю!

— Ох біда... скачиж у моє дупло!

Заяць скочив у дупло. Прибіг вовк, заревів:

— Кажи, стара, де сніх?

— Як мені це знати, ти грабіжнику! Чи я на те на світі, щоби пильувати заяців? Дивися, що той вітер не виробляє зі мною! Ах, ах!!!

Вовк повертів сірим хвостом, положився на коріння смереки, а голову на лапи... Вихор завиває поміж галуззям, усе кріпшає.

— Я не видержу цього довше... — стогнала смерека.

Став падати ще більший сніг, хуртовина завивала, хапала кучугури снігу і засипала ними смереку.

А смерека стягнулася, затріщала — і зломилася...

Сама смертельно ражена, падаючи, вбила ще сірого вовка.

Обоїх їх присипав сніг...

А зайчик вискочив із дупла, побіг далеко, як лише око його могло глянути.

— Тепер я вже сирітка, одну бабусю мав я, смереку — тай тую хуртовина вкрила снігом...

І на сніг покотилися сльози дурного заяця.

МУДРЕЦЬ.

По мураві похожають кури, а на побічні воза стоїть білий півень і думає: „Буде дощ, чи ні?"

Перехилив голову, зизом поглядає одним оком на хмару тай знову думає.

— Чорт зна, — зарохкала безрога — ніщо знову дяли корові гарбузове насіння.

— Ми все задоволені! — сказали хором кури.

— Дурні ви, — зарохкала безрога — щойно лиш чула я, як господиня впевняла, що гостям подасть курей!

— А то як? а то як? а то як? — закудкудакали кури.

— Поперекручують вам шийки тай вже ціле „а то як"! — рохкала свиня і поклалася в калабаню.

Півень глядів на всіх вдум чиво від голови до ніг, а потім сказав:

— Кури! Не бійтеся, перед долею і так не втечеш! Я саме думаю над тим, чи буде дощ чи ні?! Як думаєте, пані безрога?

— Мені все одно!

— Мій Боже, — сказали кури — півень займається зовсім непотрібними справами, коли тимчасом із нього кожної хвилі можуть зварити росіл...

Це так розвеселило півня, що він вдарився крильми об поли і заспів.

— Мене! Півня! У росіл! Ні! Кури заметушились.

Тимчасом зявилась на порозі хати господиня з величезним ножем і сказала:

— Все одно — він уже старий, зварямо його...

І підійшла до півня.

Півень глянув на неї, але стояв гордо.

Господиня підходила все ближче, витягнула руку до нього...

Тепер почув він, як по ногах пробігли йому чубчики і давай відси скоро втікати, чим дальше, тим скорше...

Кури розбігаєся по всіх куцоках, а безрога прикинулась ніби спить.

„Буде дощ, чи ні?" подумав півень, як його зловили і понесли в хату, щоби відрізати йому голову.

І як він жив, так і вмер — як мудрець.

Переклав М. Ценевич.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИ МИ ТАКІ НЕТЕРПЕЛИВІ, ЧИ ЛИШЕНЬ УДАЄМО?

Я вже кілька разів читав у Свободі дописи читачів нашої газети, що вони дуже люблять читати Голоси Читачів. Уже двох читачів призналося отверто, що взявши газету в руки, вони наперед беруться читати те, що думають другі люди.

Отже тепер і я признаюся, що я теж належу до тих, що наперед читають Голоси Читачів, а доперва відтак читаю новинки й друге. Видно, се мене найбільше цікавить. В тому нема нічого дивного та певно нема нічого злого, і про се певно не писавби, якби не те, що від якогось часу я вже кілька разів завважав дивну річ з тими Голосами Читачів. Правда, наші люди рвуться за ними, але деколи, як я бачив, вони покидають їх з великим розчарованням. Я знова все люблю читати Голоси Читачів, за що вони не писалиби, і тому я питав наших людий, чому вони сим разом не беруться читати Голосів Читачів.

І справді можуть мені люди не повірити, що за відповідь я дістав. Одні мені казали: „Агі на тих людий! Дай їм волю писати, то бутудь все писати про попів, про попів та про самих попів! Хиба вже не можна щось другого написати, лишень про попів?"

Так казали одні. А другі на другий день казали:

„Нині щось газета не цікава. Правда, є й статті, є й Голоси Читачів. Та лишень за попів нема нічого сказано. Гей, чи не перестали вони вже там писати про народні справи? Чи не змінився там курс політики?"

„Видно", — кажу я, „що тут справді всім не догодиш. Одним за все пиши, тільки не про попів, а другим такого писання ніколи не буде за мало".

Я й не відповідав на те підозріннє, що ніби хтось у редакції вже перестав вести боротьбу за народні права, як одного дня не було дописи про боротьбу в церкві. Я й не думав, що чоловік справді брав свої слова на серіо. Аж тут на другий день стрічаю я того самого чоловіка, а він мені каже: „Ага, що? Не казав я?"

Я не розумів: „Ага, що ви не казали?" — питаю.

„Ніби ви не знаєте?" — той мене питає. „Пощо вдаєте?"

Якось я його вже по пів години переконав, що я нічого не вдаю, але справді не знаю, що він мені казав.

„Таж я думаю за ту боротьбу. В нашій газеті, боротьбу, я кажу. Вже перестали! Не казав я, що вже перестали? Либонь уже хтось се давно в якійсь то газеті й писав, що перестануть".

„Та як ви знаєте, що перестали?"

„А ось уже другий день, як нема ні одного Голосу Читачів про церковну боротьбу. Чи се не знак, що вже перестали? Скажіть самі, чи не знак?"

„Ні, я скажу сам, що се не знак", — кажу я йому. „Як люди не написали про се ніякої дописи, то й з коліна там їм не видерти. А як люди написали дописи про щось друге, що їх на час зацікавило, то мають вони се відкинути? Та й найвірнійший церковний чоловік не жиє одною церквою. Та же є ще й школа, і робота, і юнія, і концерти, і збірки, і листи зі старого краю, і нещасні випадки, і запомоги, і так далі. Чого в світі нема! Що серед людий не діється, а ми малиби на все те очи замикати, та лишень про одну гульну справу вічно думати? Та й ще казати, що як ми все про неї не думаємо, то ми вже її покинули? То ми вже її зрадили? Та яким правом?"

„А такой так", — обстоював мій товариш уперто. Такой так, і такой так, ніяк не давався переконати. Бачу, що в сей спосіб я ніяк його не переконаю, то кажу я йому: „Як хочете переконатися, чи перестали вже боротьбу, як ви отсе кажете, ану возьміть за перо та напишіть голос читача в нашу газету".

Се вже допекло мому приятелеви до живого. Ануж він напише свій голос, і ануж він буде поміщений. Го, го, він до сего не допустить. Він став відпекуватися від писання, як щезник від свяченої води. „Або я такий, щоби кого в газети пускати?" Я вже бачив, що нічого з ним не вдію, бо йому захотілося таке думати, що хтось чорний, і вже видно він не дається переконати хочби він тут осліп від білости.

За два дни знов пішли Голоси Читачів про ті церковні справи, але мій товариш до мене вже не навідувався. За три дні опісля він знов став говорити зі мною на моє велике здивоване. Питався я самого себе, чому він зі мною перепрошується. Питатися його до нічого не довелоби. Розвязав загадку самий, як прийшов домів і побачив, що в газеті в Голосах Читачів знова не було дописи про церковні справи. Я вже тоді знав, що мій знакомий хотів мені сказати знова: „Ага, не казав я?" але відваги йому не стало.

Але на другий день знова були голоси про церковну справу, а мій знакомий уже говорив зі мною зовсім інакше, і як я на другий день спитав його: „А скажіть мені, пане Петре, чи не добре я вам говорив?" — він навіть не дав мені докінчити: „Ой, правда, ваша правда. Я вже тепер бачу, що я тут завинив. Я, видите, такий, що як на кого взлющуся, то хочу за один раз таке остре сказати, щоби його на місци шляк трафив... Ви смієтеся? А нас таких є богато, що хотілиби за одним махом усе те зробити, на що треба довгого часу. Через те й нас відай вороги гноблять, що ми все хочемо, осягнути за одним махом, а коли за одним махом не можна, то ми діло покидаємо. Що ви на се?"

А я видів, що мій приятель, хоч запеклий, а все таки на карку голову не даром носить.

І. Будьтерпеливий,
(моє прибране імя).

ГАРКАВЕНКО В ФИЛАДЕЛФІЇ.

Українська кольонія в Филадельфії очікує приїзду Гаркавенка з великим заінтересованем у вівторок, 22-го марта в Олимпік Гол, ріг Секенд і Крістіян ул. Гаркавенко буде боротись з німцем Ганс Міллером до побіди. Кромі них будуть боротися ще другі борці.

ГАРКАВЕНКО В СПРІНГФІЛД, МАСС.

Українці в Спрінгфілд, Масс., будуть мати нагоду побачити, в середу, 23-го марта, славного силача Гаркавенка, він буде боротися там в Ситі Авдіторіюм. Радимо нашим землякам не пропустити сеї нагоди і прийти численно та привитати Гаркавенка. Початок о годині 8.15 вечером.

ГАРКАВЕНКО В БОСТОНІ.

Слідуюча борба Гаркавенка в Бостоні відбудеться в четвер, 24-го марта в Грейд Опера Гавз, борба до побіди.

ГАРКАВЕНКО В РОЧЕСТЕР, Н. Й.

В пятницю, 25-го марта Гаркавенко буде знова боротися в Рочестер в великій Конвеншин Гол.

(Огол.)

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

—o—

ДІТРОИТ, МИШИГЕН.

Основанне Української Народної Школи на Норт Дітройті.

Широке зацікавленне справами українського шкільництва відбилося відгуком і в сій громаді в Норт Дітройті. Зібралася громада свідомих українських громадян, які розуміють вагу й потребу рідної школи, та постановили основати таку школу для своїх Норт Дітройту. Мають у ній учити українського читання й писання, української історії та розуміння українського життя й боротьби за волю.

Для науки винято опорожнену крамницю, що міститься під числом 12340 на МекКей Евеню. Громада сейчас постаралася о вчителя в особі п. Антона Шустакевича, котрий рівночасно буде міг теж учити співу й театральних вистав. Зацікавленне школою велике. Та на Норт Дітройті наших громадян усего не більше, як 40, і без допомоги ширшого громадянства з Дітройту й околиці школу ледво чи вдасться удержати. Щоби не допустити до такої шкоди, основателі школи постановили вислати по домах свідомих Українців своїх колекторів за жертвами на сю школу. До колекти уповноважнено громадян: Іллю Гришка, Івана Андрушкова, Володимира Близнюка, Теодора Михальчука, Мойсея Мерещака, Григорія Германа, Миколу Голуба, Дмитра Марцинюка й Панька Бендину. Школа певна, що громадянство попре важне народнє діло.

Гр. Кравчишин.

ШИКАГО, ИЛИНОИС.

Ще в справі процесу Централі „Січи" проти д. Ст. Мусійчука.

Як відомо вже ширшому загалови, що централя тутешної „Гетьманської Січи" вивчила була процес з д. Ст. Мусійчуком за якесь то „зпроневірене грошей січових", ще за часу урядовання Мусійчука в Січи та що др. Ст. Гриневецький, як атаман „Гетьманської Січи", арештував був Мусійчука, дня 26. грудня 1926 року. Ці події викликали велике зацікавленне між прихильниками обох сторін, так в Шикаго як і в цілій Америці, але нині, як ця справа вже скінчена, про її вислід ті, що її починали, нічого не говорять. Наші монархісти до того пускають фальшиві вістки. Тому то я, який був присутний на розправі, уважаю своїм обовязком подати до публичного відома справедливі факти про вислід цеї справи.

Справа малася так: Централя Січи під впливом д-ра Назарука усунула Мусійчука з його уряду в Січи, як Мусійчук не тільки що не хотів підписатися під ідею монархізму, але й що більше, став виступати проти сеї ідеї, коли його Назарук до цего примушував Централя офіціяльно усунула Мусійчука дня 11. серпня 1925 року і подала за причину „занепад його здоровля". Січовий загал спротивився цему усуненню і слав проти нього протести. Мусійчук далі побивав монархістичну дурійку. На се централя без відома Мусійчука дала всі фінансові книжки Січи авдиторови до перегляненя. Авдітор скоро заявив, що в книжках найшлися нестачности і зараз заприсягнув що це є „дефіцит". На ділі, Січ, чи всі книжки не були провадженні після засад бухгальтерії, а провадять їх урядники найкраще, як вміють. Про се можна легко переконатися, переглянувши всі книжки від початку істнування Січи. Вони всі були провадженні після найкращого знання урядників. Наняти фахового книговодчика не було за що. Всі ці книжки знаю добре я, бо я контролював їх перед двома зїздами для Шикаговського округа. Дефіциту жадного ніколи не здибав. Кілько разів я у чомусь сумнівався, виясненнє все показувало чесне веденнє.

Сам др. Гриневецький оповіщує, що централя не булаби витягала цеї справи на верх, якби Мусійчук не виступав проти централі. Словом, „мовчи язичку, будеш їсти кашку".

Якби був Мусійчук сидів тихо й слухав монархістичних патиколижців, булоб все добре. Але як сам Назарук казав, „Гуцул до единоврства не надається". Мусійчук як Гуцул любить свободу, та словом і пером виступав проти шкідливої роботи централі в ширенню монархізму.

На тлі таких відносин др. Гриневецький арештує Мусійчука поліційним варантом в неділю, 26. грудня 1926 року, о 8. годині рано. Однак люди не дали гр. Мусійчукови сидіти довше як дві години. Його випустили за зложенням бонду. Розправа мала бути дня 27-го грудня, але на прозьбу Мусійчука відложено на 25. січня 1927 року, а відтак на прозьбу адвока-Поляка Лабоя, що репрезентував Гриневецького, відложено справу на 4. лютого задля неприсутности авдітора. Мусійчука боронив Американець Джеймс Гарді.

В день розправи на судовій сали явилося коло 30 наших людий, хоча се був робучий день. По початкових питаннях, поставлених Гриневецькому його-ж адвокатом, по предложенню всіх книжок, суд прийшов до висновку, що **не знати, чи Січ є правно заінкорпорованою організацією, чи її голова є правним чи ні, і чи взагалі можна доказати, що є якийсь дефіцит або ні.** З цеї причини, по довгій дискусії обох адвокатів суд справу задля браку доводів викинув.

От так скінчилася ціла церемонія, про котру централя до цего часу нічого не оповістила в „Січи", хотяй кричати перед розправою.

Гетьмані думали, що Мусійчук, знищений матеріяльно через довголітню працю в Січи, не буде мати за що наняти оборонця і зістане засуджений на досмертну вязницю. Тимчасом кошти покрили тутешні громадяни, які вважають його за невинного. І ще до нині складають датки, бо уважають, що він не повинен терпіти матеріяльно ізза напасти гетьманців.

От так скінчилася боротьба в Шикаго з монархістичним режімом.

Семен Кочій.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

—o—

БОСТОН, МАСС.

Хоч ведемо важку боротьбу, але за Рідний Край не забуваємо.

З нашої громади вислано до Обєднання в Филадельфії, Па., $118.50 з призначенем вислати на допомогу старому краєви.

З приводу тої посилки дозволю собі написати кілька слів про положенне в нашій громаді.

Скоро буде рік, як в українській громаді в Бостоні зачався клопіт. З спокійної колись громади до преси почали йти самі неспокійні вісти. Громадська діяльність, якою колись громада славилась, завмерла. А наша громада в минулому завсіди спішила радо з помочию на народні цілі, дбала про Рідний Край — в народній роботі не була послідною.

Перед роком лиха доля післала нам о. О. Ковальського. Прийшов він проти волі нашої громади, а з приказу епископа Богачевського, розбив двері і замки і ввійшов так до церкви та заявив, що ми до нашого майна не маємо права, бо „тут бос епископ Богачевський і він". Процес який тревае й досі розбив громаду і припинив її діяльність. Судові справи до нинішного дня забрали нам 40 днів. Тягання [illegible] гроша, той гріш складає нарід, а о. Ковальський збирає між Айришами „ялмужну", за яку веде проти громади „файт".

Перед його приїздом до Бостону наші свідомі громадяни наложили на себе податок на народні цілі. Тільки зачалась збірка податку, як треба було йти до суду.

З оподаткування ми зібрали $90.00; підчас Служби Божої, яку правив о. Й. Боднар минулої осени, зібрано $15.00; на парохіяльнім мітінгу дня 6-го марта с. р., на зазив о. Івана Гундяка з Пасейку зібрано $13.50. Се разом робить суму $118.50. Посилаємо ті гроші до Обєднання і просимо їх розділити як слідує:

Рідна Школа	$30.00
Інваліди	30.00
Сироти	30.00
Боєвий фонд	28.50

Наша громада дістала „індженкшен" проти о. О. Ковальського. Він найняв собі хатину, де мешкає і править, зібравши горстку своїх приклонників. Минулого тижня о. Ковальський мусів звернути громаді меблі. Мимо того він дальше робить свою роботу. Тягне нас по судах і разом з адвокатом, якого йому „позичив" айриский кардинал О'Каннел, кричить, що ми большевики, шизматики, бунтівники, прокляті відступники.

Жертва нашої громади, хоч вона не велика, нехай буде відповідно на ті наклепи. Ми будемо дальше боротися за народне майно, а при тім не забудемо і про наш народний обовязок. А коли позбудемося непрошеного гостя, тоді надолужимо за той час, в якім діяльність громади була припинена.

И. Б.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Телеграма до всіх Збаражчан в Америці і Канаді.

Збаражчани:

Комітет Укр. Народного Дому в Збаражи за всяку ціну хоче викінчити сего літа велику галю на представленя і віча.

На се потрібує негайно з Америки 2,500 долярів. На се вже зложили:

трох Збаражчан по	$25.00
оден	15.00
чотирох по	10.00
пятьох по	5.00
в меншій сумі зложили	34.00

Комітет Збаражчан в Нюарку має з коляди і з представлення 250 долярів. Разом 439 долярів; бракує 2,061 долярів. Щоби ту суму зложити, потрібно:

84 Збаражчан по	$25.00
або 206 Збаражчан по	10.00
або 412 Збаражчан по	5.00

Справа нагла. Не теряйте часу. Збаражський Дім чекає на Вашу поміч. Не вжеж три тисячі Збаражчан не зложать цеї суми? Вибирайте будь-котру суму: 25, 10; чи 5 долярову, але вибиріть зараз, присилайте зараз, бо зараз потрібно!

Дальші жертви на Український Дім в Збаражи:

1) **З Кромптон, Р. Ай.:** Тов. Григ. Притула $15, Ів. Кравчук $10, по $5: Р. Ружило, П. Гудима, А. Москалюк, В. Малюшевський, Я. Семчук; ів. Палій $2. — Разом $52.00.

2) **З Вестбурі, Л. Ай.,** по $3: П. Кравчук, М. Демчук, П. Лихограй, К. Сас; по $2: Л. Янчак, П. Лотоцький, С. Цебринський, С. Чоловічок; по $1: Р. Флінта, П. Таньчук, Д. Года, Г. Гловач, С. Гладкий, К. Гладка, Г. Олещук, І. Кравчук, Д. Марціюк, И. Свенціцький, Ів. Антонович; В. Сойко 75 ц.; Ю. Романчук 50 ц. — Разом $32.25.

3) **З Рутланд, Ва.,** тов. Ів. Кінах $10 і В. Олещук $10.

4) **З Шикаго, Илл.,** мич. К. Стецюк $10.

5) **З Гендерсонвіл, тов.:** П. Животко $5.

Хто слідуючий?

Більші збірки просимо слати до Збаража на адресу др. Івана Кульчицького, адвоката в Збаражи, а поодинокі на адресу: К. Багрій, 19 Morton St., Newark, N. J.

ЗА КОМІТЕТ ЗБАРАЖЧАН В НЮАРКУ:
Д. Кальба, Ів. Мисько, М. Соколовський, К. Багрій.

НИКОЛА ПЕТРИКАНИН, провідник групи Українських Народ. Танцюристів.

УКРАЇНСЬКА ҐРУПА ТАНЦЮРИСТІВ

ЩО ТІЛЬКИ ПРИЇХАВША З КАНАДИ ДО ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ, БУДЕ ВИСТУПАТИ:

в CARTERET, N. J., в польській галі на Central Ave., в понеділок, 21. марта, початок 7. вечером.

в PHILADELPHIA, PA., в Укр. Народнім Домі, 849 N. Franklin St., у вівторок, 22. марта, о год. 7. вечером.

Дальші виступи Групи Укр. Танцюристів в слідуючих містах: Allentown, Bethlehem, Northampton, Trenton, Scranton, Olyphant, Pittsburgh, Troy Bridgeport, Hartford, Boston, Chicago, Cleveland, Detroit. 03,5

Громади, котрі бажають уладити в себе вечір танків, зволять зголоситися до:

JOHN JACENTY
586 GROVE STREET, IRVINGTON, N. J.

ГРУПА ТАНЦЮРИСТІВ СКЛАДАЄТЬСЯ З СЛІДУЮЧИХ ЧЛЕНІВ:
Никола Петриканин, Дмитро Чутро, Василь Мельничук, Петро Гуменюк, Петро Болішин, Марія Яцків, Анна Радеча, Марія Болішин і Анна Болішин.

1. — ЧОМУ УКРАЇНЦІ ПОВИННІ КУПУВАТИ СЕЙЧАС ЛОТИ НА НАШІЙ ОСЕЛІ
„НОВА УКРАЇНА"

2. — ЧОМУ УКРАЇНЦІ ВЖЕ ПЕРЕСЛАЛИ ЧЕРЕЗ НАШЕ БЮРО ПОНАД
3,000,000 ДОЛЯРІВ.

3. — ЧОМУ УКРАЇНЦІ ПОВИННІ ПРИЛУЧИТИСЯ ДО ПРОГУЛЬКИ НА КОРАБЛИ
GEORGE WASHINGTON 18- МАЯ 1927

4. — ЧОМУ ТИСЯЧІ УКРАЇНЦІВ СПРОВАДЖУЮТЬ РІДНИХ ДО
АМЕРИКИ І КАНАДИ.

Докладні інформації на повисші питання одержите в:

GLOBE SERVICE CO.,
(Біля Церкви і Січового Базару)
30 EAST 7TH STREET, NEW YORK CITY
ВАСИЛЬ ЗАГАЄВИЧ,
TEL. ORCHARD 8968. президент і головний управитель.

НАЙШВИДЧЕ, НАЙБЕЗПЕЧНІШЕ, НАЙДЕШЕВШЕ можете переслати на

ВЕЛИКДЕНЬ АМЕРИКАНСЬКІ ДОЛЯРИ

— ЧЕРЕЗ —

СТАНДАРД БАНК

котрий доручає доляри почтою або телеграфічно в найблизшім почтовім уряді — в якнайкоротшім часі — у всіх частях Українських Земель та рівних краях.

Банк поробив приготовання, щоби помимо навалу праці перед святами, гроші були на час доручені. 55—

STANDARD BANK
(MEMBER FEDERAL RESERVE SYSTEM)
55 Avenue B. cor. 4th Street
1st Avenue cor. 79th Street
NEW YORK, N. Y.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ „СВОБОДИ".

ПЕРША КНИЖЕЧКА (український повістковий Буквар п. Матвійчука)	40 ц.
ДРУГА КНИЖЕЧКА (для другої кляси, п. Матвійчука)	45 ц.
БУКВАР, зладжений п. Д. Андрейком	50 ц.
БУКВАР (Народна Школа)	30 ц.
ЧИТАНКА, друга	30 ц.
ЧИТАНКА, III. і IV.	75 ц.
КОРОТКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, І. Крипякевича	50 ц.
МАЛА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, написав І. К.	15 ц.

„SVOBODA", 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць лютий 1927 р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Товариство Просвіта, відділ 362 У. Н. Союза в Бристол, Па. Ксенія Іван, Вербиний Михайло, Косиковський Антін, Козаровський Мартин, Кревит Йосиф, Кревин Текля, Ставиич Семен.

Товариство Мир, відділ 368 У. Н. Союза в Бунсанет, Р. АЙ. Гладик Анастазія, Кудзирський Михайло, Ткач Анастазія, Богданович Анастазія, Габрик Юрій, Рибак Михайло.

Товариство ім. Івана Франка, відділ 372 У. Н. Союза в Пленфілда, Н. Дж. Дубас Михайло, Дубей Стефан, Ярема Петро, Білоруський Володимир, Ярема Анастазія, Семенюк Дмитро.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Перчак Дмитро.
В. 5. Микитин Катерина.
В. 6. Топельницький Стефан.
В. 7. Гарис Михайло, Рош Йосиф, Сухина Михайло.
В. 8. Кобилка Мартин, Сверед Дмитро.
В. 13. Футзлуйчук Василь, Ковальчик Петро.
В. 14. Захарчук Микола.
В. 20. Стельмах Кароліна.
В. 22. Олекса Анна, Самсо Микола.
В. 26. Кузминчук Семен, Моровська Олена.
В. 29. Сташак Самуїл, Салюк Микола, Сторожик Марія.
В. 34. Фурдан Юлія, Шпень Іван, Вовриненьь Катерина.
В. 37. Надюк Франя.
В. 38. Намісник Юрій, Шкурат Вартоломей.
В. 43. Бабій Агафія.
В. 44. Дворник Петро, Герасимик Михайло, Задубра Олекса.
В. 45. Труш Володимир.
В. 58. Велітович Катерина.
В. 59. Кушлик Катерина, Павлишин Дмитро.
В. 61. Ярчак Йосиф, Томашовський Іван.
В. 63. Опалка Сидор.
В. 65. Кухта Михайло.
В. 70. Ядловський Іван.
В. 72. Возняк Павлина, Ласкос Йосифа.
В. 76. Шкільний Михайло, Шкільна Анна.
В. 84. Козак Данило.
В. 85. Процько Іван.
В. 85. Саламаха Анастазія.
В. 96. Кіщин Іван, Таранко Анна.
В. 99. Палуга Стах.
В. 100. Ладон Роберт.
В. 105. Гучко Олекса.
В. 112. Микита Марія, Притулак Анна, Ступка Пазя, Толочкевич Юлія.
В. 116. Чичота Стах.
В. 127. Бумбар Ілько.
В. 133. Дольник Микола.
В. 134. Кревецька Катерина.
В. 136. Захарко Михайло.
В. 137. Доніпка Анастазія.
В. 139. Капустяник Бенедикт, Кошіль Анна, Капустяник Олекса, Капустяник Ксенія.
В. 141. Коблик Діонізій.
В. 142. Крусь Антін.
В. 146. Головчак Текля, Козак Маєвка.
В. 147. Крябз Анна, Олійник Гаврило.
В. 149. Бойко Катерина.
В. 151. Потилицька Марія.
В. 152. Шумейко Іван.
В. 156. Періг Катерина, Соболяк Лаврентій.
В. 156. Погорілець Дмитро.
В. 158. Бизина Михайло.
В. 160. Цемберко Іван, Цемберко Текля.
В. 164. Іванина Михайло, Котовський Теодор, Луців Олена, Матійко Іван, Пипак Федор, Матійко Марта, Котовська Варвара.
В. 168. Тимко Григорій.
В. 169. Головін Юрій.
В. 172. Бесько Ксенія, Леськів Іван.
В. 178. Буцяк Марія, Симін Стефан.
В. 183. Грощек Йосиф.
В. 189. Кудак Олена, Смоляк Параскі.
В. 191. Гучко Марія, Вонсович Михайло.
В. 193. Молодик М. Марія.
В. 202. Дашевська Анна.
В. 204. Яшишин Михайло, Гаврилюк Яків.
В. 206. Рогожин Іван, Чубай Опуфрій, Кошова Іван, Кошова Йосифа.
В. 211. Лесів Андрій, Стичак Григорій.
В. 217. Британ Василь, Британ Тацка, Петрович Семко, Малик Михайло.
В. 218. Вацюк Марія.
В. 221. Козак Ксенія.
В. 222. Половий Михайло.
В. 224. Ярємко Михайло.
В. 229. Буч Іван, Лавріївський Іван.
В. 235. Кушнір Йосифа.
В. 237. Пастернак Стефан.
В. 238. Цітогрин Катерина.
В. 239. Кирванич Марія.
В. 245. Вайслер Говард, М. Д., Войтович Мелянія.
В. 247. Дорець Розалія, Сива Текля, Ломанський Павло.
В. 248. Бергацький Іван.
В. 253. Столяр Григорій, Берник Теодор.
В. 256. Барович Михайло.
В. 263. Богдзевич Іван, Богдзевич Анна.
В. 265. Сухина Микола.
В. 268. Михайлечка Теодор.
В. 273. Климук Йосиф.
В. 274. Лопушинська Марія, Тиховський Максим.
В. 275. Луковський Володимир.
В. 277. Данилюк Андрій.
В. 281. Біньский Андрій.
В. 283. Юськів Іван, Гловацька Варвара.
В. 288. Антонюк Трофим, Антонюк Марія, Клеман Іван.
В. 293. Чайковська Марія, Степанич Юлія.
В. 296. Головчак Іван.
В. 297. Гергель Петро.
В. 298. Корчовський Петро, Соболевський Павло, Тихонович Павло.
В. 303. Хохла Марія, Курчак Анна, Сабин Розалія.
В. 305. Гайдамака Марія, Стасюк Анна, Тихоненч Емілія.
В. 312. Кріль Ванько, Назімець Іван.
В. 317. Лумінський Андрій, Клин Іван, Клин Анастазія, Моздір Анна, Клинак Розалія.
В. 318. Гусак Микола, Тюхта Евдокія, Тимонюк Марія.
В. 320. Ємхе Параска, Козуб Йосиф, Полішук Яків, Поліщук Параска, Ємхе Дмитро.
В. 322. Бівоус Анна.
В. 324. Максимович Петро, Максимюк Марія.
В. 325. Савка Василь, Турко Михайло.
В. 333. Вишнівська Анна.
В. 334. Карапик Микола, Карлик Олена, Вовк Дмитро.
В. 336. Будованець Омелян, Біла Марія, Калишинський Андрій.
В. 343. Стець Стах.
В. 344. Корт Франко, Притулак Кеня, Янчук Яків.
В. 350. Вальчук Павло, Вальчук Катерина.
В. 353. Олексюк Анна.
В. 355. Базкіта Дмитро.
В. 358. Волянська Клементина.
В. 359. Олійчик Анна.
В. 361. Пастернак Текля, Залужний Стефан.
В. 364. Чайка Текля, Чайка Павло, Болонна Ірина.
В. 367. Нечок Петро, Романів Іван.
В. 369. Сенько Павло.
В. 370. Колісник, Марія.
В. 381. Семчук Кирило, Дусик Іван, Іваник Іван, Пастернак Іван, Монастирський Анастазія.
В. 400. Сидорович Олекса.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Поліпко Петро, Смаркущий Микола, Поліпко Магда.
В. 25. о. Гривчак Василь.
В. 40. Пеленський Іван.
В. 43. Дучевич Осип, Малинчак Петро, Малинчак Тешко, Горот Андрій.
В. 80. Крушинська Марія, Крушинський Антін.
В. 96. Черепанка Юрій.
В. 102. Любінський Михайло.
В. 105. Полянський Йосиф, Ячишин Іван, Полянська Анна.
В. 118. Мазурчак Микола.
В. 149. Горішний Андрій.
В. 156. Кіс Іван.
В. 168. Гиба Андрій, Тіжий Клименти.
В. 177. Мартинович Волод., Миськів Таціянна.
В. 192. Бундик Михайло, Бундик Катерина, Дрозд Іван.
В. 206. Мельник Дм., Шевчук Петро, Шевчук Розалія, Козак Василь, Козак Ксеня, Слободян Анастазія.
В. 211. Салій Василь.
В. 219. Нагай Онуфрій.
В. 221. Яськів Іван, Стронський Василь, Джігановський Михайло.
В. 229. Яворський Петро, Гарасим Евгенія.
В. 230. Сабо Яків.
В. 243. Вишньовський Павло.
В. 266. Горичук Лев.
В. 267. Білецький Кирило.
В. 268. Гемза Йосиф, Громяк Петро.
В. 273. Драбек Іван, Драбек Марія, Лех Григорій.
В. 276. Гер Михайло, Магник Теодор, Тер Ева.
В. 304. Гутник Петро, Новак Михайло.
В. 336. Садовський Панас.
В. 337. Коваль Михайло.
В. 355. Ганжівський Дмитро.
В. 353. Пендур Стефан.
В. 367. Андрів Василь, Андрів Мелянія.
В. 385. Федущко Григорій, Прощай Іван, Томашевський Василь, Томашевська Христина, Верескюк Теодор, Верескюк Марія, Віцента Олена, Горбаль Стефан, Горбаль Катерина, Віцентій Матвій.
В. 388. Кондратів Микола.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 45. Згура Тимко.
В. 53. Гриб Михайло.
В. 61. Шрамовят Данько.
В. 83. Іванишин Іван, Басараб Панько, Басараб Ева.
В. 93. Свідер Юлія, Свідер Юлія.
В. 98. Козак Семен, Козак Розалія.
В. 110. Гуда Олекса.
В. 124. Костек Михайло.
В. 143. Співак Іван.
В. 147. Шурин Анна.
В. 191. Камчар Павло.
В. 234. Каплун Текля.
В. 243. Цинк Микола.
В. 270. Трусевич Григорій.
В. 292. Рудницький Іван.
В. 324. Линка Стефан.
В. 331. Кубик Андрій, Гнатюк Микола, Кубик Марія.
В. 334. Гальмушко Юстина.
В. 350. Круглик Андрій.
В. 353. Ільчишин Яків.
В. 361. Мисак Стефан, Мисак Анна, Щигол Яків, Волков Дмитро.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Тирличі Нестор.
В. 7. Рогонська Олена, Рогонський Константин.
В. 14. Гуда Прокіп, Гуда Катерина.
В. 28. Іванькович Павло, Прикуда Стефан.
В. 31. Свет Марія.
В. 58. Димкович Марія, Димкович Іван.
В. 61. Годчак Василь, Спрох Стелла.
В. 63. Кучвара Андрій.
В. 70. Козар Михайло.
В. 72. Сопель Анна, Байорик Стах.
В. 73. Голуб Кондрат.
В. 74. Сарахман Юрій.
В. 80. Доняк Микола, Кирпільский Теодор, Кирпільска Магдалина.
В. 81. Валега Михайло.
В. 82. Долінський Микола, Долінська Ева.
В. 85. Смеркашич Павло.
В. 93. Дубневич Михайло.
В. 94. Татарин Іван.
В. 99. Вент Михайло.
В. 104. Слєчко Андрій.
В. 105. Нуджик Іван.
В. 108. Білецький Антін.
В. 112. Гбур Параска.
В. 114. Казимир Григорій, Казимир Пелагія.
В. 122. Сопик Іван.
В. 136. Качунко Микита.
В. 146. Гефко Онуфрій.
В. 155. Долішньский Михайло, Долішньска Марія.
В. 175. Грущецький Антін.
В. 177. Зарицька Йосифа, Зарицький Мариян.
В. 179. Чайковський Іван, Чулик Михайло.
В. 182. Капущинський Кондрат.
В. 187. Ярема Теодор.
В. 204. Стижаковський Петро.
В. 206. Линка Константин, Солочук Матвій, Василишин Пилип, Василишин Марія, Комоницький Лука, Комоницька Парасха.
В. 213. Савка Іван, Жижик Наум.
В. 216. Ясь Іван.
В. 221. Дворник Михайло, Гуральчук Петро, Кашуль Микола, Петришин Василь, Воробець Іван, Дворник Гортина, Гасюк Андрій, Шеремета Дмитро, Сихарська Юлія, Войнаровський Василь.
В. 223. Балацький Микола, Сухина Іван.
В. 230. Дерефінка Михайло, Сушко Микола, Сушко Тереса, Степкович Стефан, Волейник Юрій.
В. 233. Бобак Павло, Андрин Андрій, Бобак Марія, Богачевко Іван, Вульчак Григорій, Андрин Юрій, Вульчак Марія.
В. 257. Ковдан Іван.
В. 268. Евчик Василь, Левчак Семен, Остапин Петро.
В. 270. Гайрилюк Василь.
В. 272. Малецька Софія.
В. 276. Колодзинський Антін, Сисин Василь, Сисин Марія, Шпак Михайло.
В. 281. Мельник Петро, Шот Петро.
В. 284. Мулер Терентій.
В. 295. Витенко Дмитро.
В. 302. Козуб Розалія.
В. 303. Сливак Анна.
В. 308. Лосич Павло, Лосич Марія.
В. 316. Бровчук Дмитро.
В. 318. Олексяк Марія.
В. 319. Прегуляк Теодор.
В. 322. Панько Марія.
В. 332. Ковальчук Михайло.
В. 336. Яким Іван, Левицький Михайло.
В. 337. Соколовська Текля.
В. 342. Вархола Стефан.
В. 346. Поточник Микола, Поточник Марія.
В. 358. Остаф Марія, Сапчик Марія.
В. 361. Перівський Петро.
В. 364. Бівальщик Іван, Павлишин Катерина.
В. 367. Будзинський Петро, Коломийська Анна, Будзинські Іван, Ніколяйк Катерина, Будзинський Іван, Федорушин Іван, Коломийць Анна.
В. 370. Керничний Антін.

ЧЛЕНИ ВІДИШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. Качмар Павло.
В. 15. Козак Семен, Козак Розалія.
В. 20. Чорний Дмитро, Чепак Василь.
В. 24. Жовнир Анна.
В. 54. Мисак Стефан, Мисак Анна, Щигол Яків, Трусевич Григорій.
В. 69. Волков Дмитро.
В. 94. Гриб Михайло.
В. 112. Бальчишик Юстина.
В. 147. о. Миланич Семен.
В. 183. Ціник Микола.
В. 191. о. Ялечко Йосиф.
В. 206. Рейкович Матрона, Рейкович Йосиф.
В. 239. Степіг Михайло.
В. 248. Іванишин Іван.
В. 257. Сидорович Антін.
В. 296. о. Маланик Стефан.
В. 346. Басараб Панько, Басараб Ева.
В. 347. Кубик Андрій, Гнатюк Микола, Кубик Марія.
В. 385. Литвин Йосиф.
В. 388. Липка Стефан.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 38. Дичка Андрій.
В. 85. Процько Андрій.
В. 94. Іванів Іван.
В. 113. Панчик Михайло.
В. 159. Коваль Павло.
В. 177. Онишко Микола.
В. 202. Сліпчик Іфимка.
В. 206. Бурак Юрій.
В. 269. Куціїв Теодор.
В. 308. Магач Іван.
В. 320. Новаковський Іван.
В. 370. Мирошок Роман.
В. 388. Дольський Іван.

ЗІСТАВЛЕННЕ:

З початком місяця лютого 1927 р. в У. Н. С. було повноліпних членів 19.351
В місяци лютім 1927 р. принято нових 232
В місяци лютім 1927 р. принято наново 70
В місяци лютім 1927 р. принято з переступними листами 30
В місяци лютім 1927 р. принято з инших книг обезпечення 19
Разом 19.702
В місяци лютім 1927 р. суспендовано 122
В місяци лютім 1927 р. відійшли з переступними листами 29
В місяци лютім 1927 р. відійшли з инших книг обезпечення 19
В місяци лютім 1927 р. померли 13
Разом 181
З кінцем місяця лютого 1927 р. у У. Н. Союзі було повноліпних членів 19.519

ЗІСТАВЛЕННЕ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕНЬ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	15
В клясі А.	на $ 250	394
В клясі А.А.	на $ 500	5.740
В клясі В.	на $ 750	894
В клясі С.	на $1000	12.056
В клясі В.В.	на $1500	231
В клясі С.С.	на $2000	62

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	30
В клясі О-1000	на $1000	15
В клясі О-1500	на $1500	2
В клясі О-2000	на $2000	1
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	11
В клясі Р-1000	на $1000	19
В клясі Р-1500	на $1500	—
В клясі Р-2000	на $2000	1
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	20
В клясі Е-1000	на $1000	25
В клясі Е-1500	на $1500	2
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
Разом 19.519

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 7. Сухина Юлія.
В. 8. Сверет Микола, Сверет Михайло.
В. 9. Яроцюк Іван, Почекайло Еміція.
В. 13. Футзлуйчук Марія, Футзлуйчук Стефан, Футзлуйчук Анна, Ковальчик Марія.
В. 16. Кріль Марія, Кріль Іван, Кріль Анна.
В. 22. Гай Марія, Олекса Софія, Олекса Іван.
В. 28. Чуба Стелла.
В. 29. Грошик Марія, Грошик Михайло, Козмовська Розалія, Козмовський Михайло.
В. 44. Задубера Мирослава.
В. 59. Гнатюк Олена, Кушлик К. Ірина, Лободинська Анна.
В. 61. Марутяк Марія.
В. 63. Зубик Павло.
В. 65. Могаровська Анна, Сенко Станіславів.
В. 70. Паньків Мирослав.
В. 72. Возняк Іван, Возняк Іван, Возняк Франко, Волінь Володимир.
В. 81. Баворовський Марцель, Баворовський Едмонд, Ястремко Л. Станіслав, Ястремко Едвард.
В. 85. Гуз Ольга.
В. 97. Табачук Володимир, Табачук Марія, Табачук Евгенія.
В. 98. Курила Олена.
В. 100. Кисса Розалія.
В. 104. Дешкович Олена, Войнар Геня.
В. 107. Мінцак Антін, Мінцак Катерина, Медвідь Розалія.
В. 112. Притулак Розалія, Притулак Микола.
В. 120. Древна Юстина, Древна Григорій, Древна Володимир.
В. 123. Вовк Анна, Перун Іван, Піцінь Марія, Піцінь Анна, Піцінь Катерина, Піцінь Микола.
В. 124. Ковний Юлія.
В. 127. Рудий Петро.
В. 128. Ходоровський Франц, Ходоровський Микола, Карпет Марія.
В. 132. Біліньска Маргарета.
В. 136. Кандріль Сусанна, Крупа Марія, Ластовський Михайло, Скрабут Анна, Скрабут Марія.
В. 137. Карп Олена.
В. 139. Капустяник Павло, Капустяник Катерина, Копіль Вікторія.
В. 142. Баранецький Іван, Баранецька Розалія, Баранецька Анна.
В. 147. Казанідик Михайло, Онуфрович Іван, Пилипка Йосиф, Тхорик Катерина.
В. 149. Бойко Іван, Стецьків А. Дорота.
В. 155. Капшо Зофія.
В. 156. Давід Михайло, Давід Катерина.
В. 164. Гелетій Розалія, Цухір Марія.
В. 168. Гиба Михайло, Стек Василь.
В. 206. Мельник Володимир.
В. 211. Джера Павлина.
В. 213. Ботвин Емілія.
В. 229. Гуцал Іван, Маркович Ольга, Шкерук Марія, Шкерук Анна, Шкерук Михайло.
В. 239. Кирванич Теодор, Кирванич Іван.
В. 245. Корсак Володимир.
В. 259. Гізовська Марія, Коропас Евстахій.
В. 262. Кулявець Марія.
В. 268. Шпанійа Володимир.
В. 269. Балацька Марія, Балацький Іван.
В. 276. Ярова Анна, Ярова Ольга.
В. 288. Підгайний Василь, Пристан Катерина, Пристан Микола, Пристан Іван, Пристан Василь, Пристан Анна, Пристан Марія.
В. 290. Новаковська Марія, Новаковська Юлія, Баворовська Анна, Винницька Юлія.
В. 295. Кулявець Марія, Лесняк Ольга.
В. 317. Дидик Петро.
В. 318. Гусак Анна.
В. 321. Винник Петро.
В. 324. Максимюк Михайло, Максимюк Анна, Максимюк Василь, Скрицька Олена.
В. 333. Вишнівський Іван, Вишнівська Анна, Вишнівський Михайло.
В. 336. Біла Стефанія, Білий Володимир, Білий Іван, Лепишин Михайло.
В. 344. Левкович Іван, Рейник Ода, Рейник Йосиф.
В. 345. Грецька Марія, Грецька Олена.
В. 359. Творницук Текля, Творницук Микола.
В. 361. Пастернак Анна, Пастернак Олена.
В. 367. Озарів Розалія, Озарів Марія, Озарів Анна.
В. 369. Березяк Павлина, Маєвка Анна.
В. 384. Пастернак Владислава.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 8. Поліпко Марія.
В. 105. Полянський Едвард, Полянський Йосиф, Полянська Бронісława.
В. 177. Мартинович Фред, Мартинович Ольга.
В. 206. Мельник Ярослав, Мельник Стефан, Мельник Богдан, Слободян Микола, Шевчук Богдан.
В. 243. Вишньовська Геня, Вишньовський Володимир.
В. 276. Бобак Михайло, Бабяк Анна, Бабяк Іван, Бабяк Марія, Бабяк Катерина, Бабяк Розалія, Муральчик Анна, Муральчик Марія, Муральчик Іван, Петрищак Йосиф, Петрищак Олена, Зіндрон Михайло.
В. 367. Андрій Анна, Андрій Іван.
В. 385. Томашевська Марія, Томашевський Томаш, Томашевська, Томашевська Анна, Віцентій Іван, Віцентій Михайло, Віцентій Стефан, Віцентій Олена, Томашевський Володимир.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 39. Хомик Марія.
В. 83. Басараб Марія, Басараб Йосиф.
В. 93. Свідер Петро, Свідер Володимир.
В. 98. Козак Кароліна, Козак Михайло.
В. 147. Олійник Гаврило, Олійник Іван, Олійник Мелянія, Олійник Анна.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Костик Анна, Костик Іван, Костик Михайло.
В. 14. Гуда Антін, Гуда Текля.
В. 38. Майкович Іван, Ментель Дмитро.
В. 44. Прядка Марія.
В. 63. Кубрак Іван.
В. 65. Сенко Семен, Сенко Олена.
В. 70. Козар Микола, Козар Володимир, Козар Йосиф, Козар Омелян.
В. 72. Сопель Марія.
В. 74. Сарахман Анна, Сарахман Катерина.
В. 80. Кирпільский Антін, Кирпільска Анна, Кирпільський Анастазій.
В. 82. Долінська Зофія, Долінський Петро, Долінський Павло.
В. 99. Гоник Іван, Поступак Юлія.
В. 112. Гбур Параска.
В. 114. Казимир Стефан, Казимир Омелян.
В. 120. Зайнська Анна.
В. 128. Ходоровський Франц, Ходоровський Микола, Карпет Марія.
В. 137. Карп Олена, Мазій Стефанія, Мазій Анна, Мазій Олена.
В. 147. Кандрик Сусанна, Крупа Марія.
В. 155. Долішньска Анна, Долішньска Стефанія, Долішньска Надія.
В. 177. Зарицький Бронислав.
В. 206. Колодзинський Антін, Комоницький Іван, Комоницький Павло, Комоницький Стефан.
В. 247. Качмар Анна, Качмар Марія.
В. 257. Федорович Володимир, Федорович Мирослава, Федорович Федорева.
В. 302. Козуб Франко.
В. 308. Лосіє Олекса, Лосіє Іван.
В. 342. Полегонький Ілько.
В. 364. Павлишин Евген.
В. 367. Будзинський Михайло, Будзинський Анастазій, Будзинський Йосиф, Будзинський Микола, Будзинський Зофія, Будзинський Катерина.

ДІТИ ВІДИШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Козак Кароліна, Козак Михайло.
В. 124. Олійник Гаврило, Олійник Іван, Олійник Мелянія, Олійник Анна.
В. 239. Степіг Стефанія, Степіг Іван.
В. 296. Маланик Зенон.
В. 317. Хомик Марія.
В. 346. Басараб Марія, Басараб Йосиф.

ДІТИ ВІДИШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРІШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 7. Парик Михайло, Рош Йосиф, Сухина Михайло.
В. 45. Труш Володимир.
В. 65. Кухта Михайло, Закапір Андрій.
В. 70. Ядловський Іван.
В. 85. Процько Іван.
В. 99. Палуга Станислав.
В. 136. Захарко Михайло.
В. 147. Олійник Гаврило.
В. 168. Тимко Григорій.
В. 211. Лесів Андрій.
В. 218. Пилипчук Володимир.
В. 229. Буч Іван, Лавріївський Іван.
В. 275. Луковський Володимир.
В. 336. Дашицук Анна.
В. 365. Васильчук Анна.

ПОМЕРЛІ ДІТИ:

В. 295. Косс М. Атафія.

ЗІСТАВЛЕННЕ:

З початком місяця лютого 1927 р. в У. Н. Союзі було дітий членів 11.787
В місяци лютім 1927 р. принято нових 151
В місяци лютім 1927 р. принято наново 36
В місяци лютім 1927 р. принято з переступними листами 14
Разом 11.985
В місяци лютім 1927 р. суспендовано 61
В місяци лютім 1927 р. відійшли з переступними листами 12
В місяци лютім 1927 р. відійшли до повнолітних членів 19
В місяци лютім 1927 р. померли 1
Разом 93
З кінцем місяця лютого 1927 р. в У. Н. Союзі було дітий членів 11.892

ЗІСТАВЛЕННЕ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій	за 25 ц. місячної вкладки	11.435
В клясі 2-ій	за 50 ц. місячної вкладки	457
	Разом	11.892

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЕ:

З початком місяця лютого 1927 в У. Н. Союзі було всіх обезпечених 31.138
В місяци лютім 1927 прибуло: повнолітних 168
дітий членів 105
З кінцем місяця лютого 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених 31.411

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць лютий 1927 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надалше бути членами У. Н. Союза, повинні зголоситися протягом сего місяця (марта) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залегласти до місцевої каси на руки відділового урядника. Коли цего не зробять до кінця місяця марта 1927, то в квітні 1927 року мусять виконити нові аплікації (просьби о приняття), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци лютім 1927 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до иншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять не пізнійше як до кінця марта 1927 р., бо на другий місяць, то є в квітні 1927 р. стратять всі членські права і могливи бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття).

І. Кантанюк, гол. рек. секр.

ОДИНОКА БЕЗПОСЕРЕДНА ДОРОГА ДО ГДАНСЬКА БЕЗ ПЕРЕСІДАННЯ.

Слідуючі відїзди:

ЕСТОНІЯ ..... Квітня 12.
ЛІТУАНІЯ ..... Май 3.
ЕСТОНІЯ ..... Май 24.

По дальші інформації голоситися до місцевих аґентів, або пишіть до:

B. A. L.
8 BRIDGE ST., NEW YORK, N. Y.

ЗНИЩЕНИЙ НА СМЕРТЬ

Коли тіло починає твердиути і рух його стаесь болячим, се звичайно прояви, що нирки не є в порядку. Держіть ся гарно здоровими. Пийте богато води і попробуйте

GOLD MEDAL HAARLEM GIN

Знаний світовий мощений стимулянт, від 1696. В трех величинах, у всіх містах. Гарантований не представлений. Дивіть за знаком Gold Medal на кождій пачці і не беріть імітацій.

НА БУДОВУ ДОМУ ЧИТАЛЬНІ.

До односельчан із Карова, повіт Рава Руська.

Дорогі Родимці:

Від часу, коли наші браття просять нас помогти на будову дому "Просьвіти" в Кареві, упливуло уже два роки. Ми зложили Комітет односельчан сели Карова з осідком в Джерзи Сіті, Н. Дж., щоби зарнести збіркою, аби принести поміч нашим браттям для культурної потреби села. Сей Комітет приступив до праці, даючи покліки; пакликував збори; занимався збіркою. Але праця дуже поволи ішла і не конче великий хосен видно. Значить, не всі зрозуміли, що то значить для нашого поневоленого народу "Просвіта", бо за два роки зібрано і вислано всего 200.00 долярів (дня 20. квітня 1926, 100. долярів і дня 21. лютого 1927, знов 100.00). На другу збірку зложили слідуючі: Яцко Вусик 10.00; по пять долярів зложили: Марко Вусик, Кирило Піддубчишин, Михайло Баран, Васик Матвіяс, Стефан Кот, Титон Сапко, Каритон Стельмах, Антін Тепюх, Роман Струж, Яцко Сай, Ілько Козак, Григорій Дячик, Левко Папас (Дмитрів); по три доляри: Андрей Салюк, Стефан Гріца, Матвій Ментух; по долярови: Евдоким Баран, Матвій Баран, Стефан Левуш, Матвій Мазур, Яцко Осміловський, Николай Пігура, Сидор Василюк; Разом 100.00

Отже коли котрий небудь з наших односельчан приглянеться хотьби прижмуреним оком, то сейчас побачить, що одні і тісамі дають свої жертви. Спитаюся тих, що так холодно-кровно відносяться до своїх братів: Чи ми забули уже на ті слова; що ми говорили, як в останнє з ними прощались що "не забудемо за вас ніколи"? Де наше приречення? Отже памятаймо, що нас ждє ще велика робота і жертва, бо тих 200 долярів, що ми їм вислали, то початок доперва, а щоби докінчити зачате діло, то ще потреба 500 долярів. Памятаймо, щоби ми не зрадили наших братів а помогли їм довершити таке гарне діло. Комітет тим жертводавцям, що уже жертвували свої лепти, складає сердечну подяку і далі просить усіх Родимців по всіх закутинах Америки і Канади о ласкаві жертви, котрі хотьби найменьші будуть записані золотими буквами.

Всі жертви просимо слати до касієра на адресу:

К. Піддубчишин, голова; М. Баран, писар; Стефан Кот, кас.:
310 Van Winkle Ave.
Jersey City, N. J.

ПОЗІР! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

В СЕРЕДУ, 23. МАРТА 1927 Р.

ВІДЧИТ

Др. Л. Цегельський про Републіку Перу, котру звидів недавно тому.

В ЛЬОКАЛІ УКР. ДЕМ. КЛЮБУ, 60 St. Mark's Pl. (8. St), New York.

Початок о годині 8:15 вечер.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ.

Приходіть, а почуєте цікаві річи про незнаний нам досі край. — Виділ.

ДЕВЯТЬ КНИЖОК ЗА ДОЛЯРА!

Хто пришле одного долярa, дістане сплатно з рекомендованій посилці 9 книжок: 1). Будинковласник; 2). Інтелігенція і її ролі на вулиці, 3) Історія України і. (книжний вік), 3) Історія України II. (литовсько-польський вік), 3) З живого молодечого (комедія); оповідання: 5) До віри батьків; 6) Цимбалярай, 7) Небічик ходить, 8) Волю бути козачкою, 9) Пластун. 270-

Долярa висилати в рекомендованім листі на адресу: Ukrainskie Wydawnictwo, ul. Chrzanowska, 11. 8., Lublin, East Galicia, Poland, Europe.

— Чому ти так вибив того хлопця?

— Бо він слабший від мене.

Він: Ти кажеш, що тобі тут скучно. А мені тут дуже приємно.

Вона: То не штука, бо ти є тут зі мною, але зате я тут з тобою.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПРИЙШЛИ НОВІ РЕКОРДИ

На Весілю під Ужгородом. Що Грубе, то добре і инші. В нас також можна нарбуги грамофони всіх компаній за кеш або на сплати. 65-8

SICHOWY BAZAR,
34 East 7th Street, New York N. Y.

НА ПРОДАЖ „ПУЛ-РУМ"

в добрій околиці на зроблення грошей. Продається з причини непорозуміння між партнерами. Голоситись:
439 E. 6th St., New York N. Y. 65-7

ІСПИТАННЯ ДЯКОЧИТЕЛЬ,

Котра з українських католицьких парохій потребує катехитового дякочительника, який вміє добре співати, вдоволяючо на всі жадані вимоги, які входять в обсяг дякочительства, хай зволять вписати до:
DYAKOCHYTEL, c/o „Svoboda",
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

НАГОДА ДО ЗБОГАЧЕННЯ.

Немогучи обробитися, шукаю чесного спільника, розумійочого на американській реставрації; бізнес в дуже вигідній кафетерії враз з національними забавами. Голоситися сейчас до офіси: 64-5
ВЛ. КРУГЛЯКА,
151 Avenue A, New York City.
Telephone: Orchard 7117.

MARIA SKUBOWA
УКРАЇНСЬКА АКУШЕРКА
133 E. 7TH ST., NEW YORK
2 floor. 53-74
TELEPHONE: ORCHARD 8262.

ВЗОРИ книжок, нитки до вишивання D. M. C. і стемпелярі ріжн. Пишіть по ЗИТАЙСЬКУ до:
UKRAINIAN BAZAR,
168 E. 4th St. New York, N. Y.

СКОРО-ДІЛАЮЧЕ СРЕДСТВО
проти ревматизму, простуди, корчів і других слабостий.
Помогло бодайбом в короткім часі. Маю много ваючих листів. Ціна бутельки Оплата 1.00 на складі в Ню Йорку.
MITCHEL VITCHAK,
c/o Alexandroff
209 E. 4th Street, New York, N. Y.
Почтою або за посліплатою $1.50. Гроші мой-ордером шайть до: 8—
MITCHEL VITCHAK,
P. O. Stat. D, Box 25, New York, N. Y.

ДЕ Є ЖИТТЕ, ТАМ Є НАДІЯ.

Ся пословиця дуже добре вказує на справу Олексія Соломона з Пітсбурґу, котрий на ладнім, десять літ був живим кістяком, тягаром своєї родини, котру він майже знищив. Виглядав, що він, коли був ще чотирнайцятилітним хопцем дістав якусь хоробу, на котру його родичі не могли найти ліку. Від докторів до професорів, від операції до всякого лічення, одним всі те не помогло. Хлопець чувся, щораз гірше, а час втікав. Що більше, всі чекали, коли він помре, бо для родичів дивитися на муки свого сина була десять разів більша мука, як сам біль хлопця. В той спосіб хлопець щораз гірше пухнув. Одного дня його батько вичит